

אמר רבי שמעון, עוד שנינו, אנכי - כלל של מעלה ומטה, כלל של עליונים ותחתונים, כלל של חיות הקדושות שפלולות בו, הכל הוא בסוד של אנכי. לא יהיה לך - למטה, סוד של שמים עשרה החיות התחתונות.

לא תעשה לך פסל. פסלו מה הוא אתר עלאה, מה הוא אתר קדישא. פסולת דקדושא דאיהו רזא דטעוא אחרא. ורזא דא, כמה דאת אמר (יחזקאל א) וארא והנה ריח סערה באה מן הצפון וגו'. וכל תמונה, זהו שכתוב (שמות ט) ואש מתלקחת. פי אנכי ה' אלהיך, כדי לעורר את הלב למעלה ולא לרדת למטה, ולא לקרב לשער הבית אל קנא, דקנאה איהו כההוא אתר. מקום.

וסוד זה - (משליל) תחת שלוש רגזה ארץ. והוא, לא תעשה לך - אחד. פסל - שנים. וכל תמונה - שלש. וארץ זו על זה היא התרגזה.

פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. אילן אחד שנטע פעם ופעמים ושלש פעמים וארבע פעמים, ונפקד על חטאים ראשונים אב ובן. שלישי ורביעי אחד הוא כשלא התפקן ולא חשש להתפקן, וכן בהפוך של זה, לאילן שהתפקן כראוי ועומד על קיומו (א) ועושה חסד וגו'.

לא תשא. את הסוד הזה הרי בארו החברים, משום שפשהקדוש ברנף הוא שתל את העולם, הטביע בתוך התהומות צרור אחד חקוק בשם הקדוש, והטביע אותו בתוך התהום, וכשהמים רוצים לעלות, הם רואים את סוד השם הקדוש חקוק על אותו צרור, ושבים ונשקעים וחוזרים לאחור, והשם הזה עומד עד היום הזה בתוך התהום.

אמר רבי שמעון, תו תנינן, אנכי כללא דעילא ותתא, כללא דעלאין ותתאין, כללא דחיון קדישין, דכלילין ביה, כללא הוא ברזא דאנכי. לא יהיה לך לתתא, רזא דתריסר חיון תתאין.

לא תעשה לך פסל. פסלו מה הוא אתר עלאה, מה הוא אתר קדישא. פסולת דקדושא דאיהו רזא דטעוא אחרא. ורזא דא, כמה דאת אמר (יחזקאל א) וארא והנה ריח סערה באה מן הצפון וגו'. וכל תמונה הדא הוא דכתיב, (יחזקאל א) ואש מתלקחת. פי אנכי יי' אלהיך, בגין לאתערא לבא לגבי עילא, ולא לנחתא לתתא ולא למקרב לתרע ביתא. אל קנא, דקנאה איהו כההוא אתר.

ורזא דא, (משליל) תחת שלש רגזה ארץ. ואיהו לא תעשה לך, חד. פסל, תריין. וכל תמונה, תלת. וארץ דא, על דא (דף צ"א ע"ב) אתרגיזת.

פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. (שמות כ) אלנא חדא, דאינציב חדא, ותריין זמנין, ותלת זמנין, וארבע זמנין, ואתפקד על חובי קדמאי, אב ובן. שלישי ורביעי חד הוא כד לא אתתקן, ולא חייש לאתתקנא, וכן בהפוכא דדא, לאילנא דאיהו אתתקן פדקא חזי, וקאים על קיומיה (נ"א ברין) ועושה חסד וגו'.

לא תשא, (שמות כ) רזא דא הא אוקמוה חברייא. בגין דקודשא בריה הוא כד שתיל עלמא, אטבע גו תהומי, צרורא חדא, חקיקא בשמא קדישא, ואטבע לה לגו תהומא. וכד מיא בעאן לסלקא, חמאן רזא דשמא קדישא, חקיק על ההוא צרורא, ותייבין ומשתקעין, והדרין לאחורא, ושמא דא קיימא עד יומא דא, גו תהומא.

ובשעה שגשבעים בני אדם על אמת, בקיום של אמת, אותו הצרור עולה ומקבל את אותה שבועה, וחוזר ומתקיים על התהום והעולם מתקיים, ואותה שבועת אמת עומדת לעולם.

ובשעה שגשבעים בני אדם שבועה לשקר, אותו הצרור עולה לקבל את אותה שבועה. פיון שרואה שהוא שקר, אז אותו צרור שהיה עולה שב לאחור, והמים הולכים ושטים, והאותיות של אותו צרור פורחות לתוך התהומות ומתפזרות, ורוצים המים לכסות את העולם ולהחזירו כמו מקדם.

עד שמוזמין (שרומ) הקדוש ברוך הוא לממנה אחד, יעזריא"ל, שממנה על שבעים מפתחות בסוד של השם הקדוש, ונכנס לאותו צרור, וחוקק בו אותיות כמו מקדם, ואז מתקיים העולם וחוזרים המים למקומם, (שאוהו צרור ומרגיש את האותיות של השם הקדוש וחוקק אותן בפתחלה, וחוזרים המים למקומם, ואז מתקיים העולם) ועל זה כתוב לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא.

רעיא מהימנא

מצוה י"ב - להשבע בשמו בדרך אמת. ומי שגשבע שבועה הוא כולל את עצמו באותן שבע דרגות עליונות שהשם של הקדוש ברוך הוא נכלל בהן. והרי הם שש. אותו אדם שגשבע שבועת אמת על פי בית דין, כולל את עצמו בהן, והוא שביעי לקיים את השם הקדוש במקומו, ועל פן כתוב ובשמו תשבע. ומי שגשבע שבועה לחנם ולשקר, גורם לאותו מקום שלא יתקיים במקומו.

שבועה לקיים מצות רבנו - זוהי שבועת אמת, כשאותו יצר הרע

ובשעתא דאומין בני נשא על קשוט, בקיומא דקשוט, ההוא צרורא סלקא, ומקבלא ההוא אומאה, ואהדר ואתקיים על תהומא, ועלמא אתקיים, וההוא אומאה דקשוט קיים עלמא.

ובשעתא דאומו בני נשא אומאה לשקרא, ההוא צרורא סלקא לקבלא לה לה היא אומאה, פיון דחזי דאיהו דשקרא. פדין ההוא צרורא דהוה סליק, תב לאחורא, ומיין אזלין ושטין, ואתון דההוא צרורא, פרחן גו תהומי, ואתבדרן, וכעאן מיא לסלקא לחפיא עלמא, ולאהדרא ליה כמלקדמין.

עד דזמין (נ"א דרמיו) קדשא בריך הוא, לחד ממנא, יעזריא"ל, די ממנא על שבעין מפתחין, ברזא דשמא קדישא, ועאל לגביה דההוא צרורא, וחקיק ביה אתון כמלקדמין, וכדין אתקיים עלמא, ואהדרו מיין לדוכתייהו. (נ"א דההוא צרורא ורגיש להו לאתון דשמא קדישא וחקיק להו כמלקדמין ואתדרו מיין לדוכתייהו וכדין אתקיים עלמא) ועל דא כתיב לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא.

רעיא מהימנא

פקודא י"ב, לאומאה בשמיה בארע קשוט. ומאן דאומי שבועה, הוא כליל גרמיה, באינון ז' דרגין עלאין, דשמא דקודשא בריך הוא אתכליל בהו. והא שיטא אינון. ההוא בר נש דאומי אומאה דקשוט על פי בית דין, כליל גרמיה בהו, והוא שביעאה, לקיימא שמא קדישא בדוכתיה. ועל דא פתיב, (דברים ו) ובשמו תשבע. ומאן דאומי אומאה למגנא ולשקרא, גרים לההוא אתר דלא יתקיים בדוכתיה.

אומאה לקיימא פקודא דמאריה, דא איהו שבועה דקשוט, פד ההוא יצר הרע מקטרג לבר נש,